

ΣΑΛΤΙΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
 Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΤΙΓΟΣ»
 ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

(συνέχεια).

Οὕτω τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐν Κύπρῳ διαιροῦνται εἰς δύο ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἐπίσης σπουδαῖα ζητήματα: εἰς τὸ τῆς διακανονίσεως τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ πολιτείας, καὶ εἰς τὸ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου οὐδὲν μέγχι τοῦδε ἐγράφη ἐν ἐφημερίσι, περὶ δὲ τοῦ δευτέρου διάφοροι γνώμαι ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ πολλῶν, ἐφ' ὧ καὶ πέρυσι συνετάχθη καὶ ἐδημοσιεύθη σχέδιον νόμου ἵνα συζητηθῇ ἐν τῷ νομοθετικῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἀῆτου πρὸς λύσιν τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος. Ἀλλὰ δὲν συνεζητήθη, εἴτε διότι δὲν ὑπῆρχε καιρὸς ἀρμόδιος, εἴτε διότι ὡς συνετάχθη ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐγκριθῇ καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐὰν μὴ ἐμελετάτο καὶ ἐτροποποιεῖτο δεόντως καὶ ἀρμοδίως.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ζήτημα ἀδίκως ἐβαπτίσαμεν «ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα» διότι τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ἄλλην ἔχουσι σημασίαν. Προσφορώτερον εἶνε καθ' ἡμᾶς νὰ ὀνομασθῇ «ζήτημα περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου». Περὶ τούτου λοιπὸν ὀφείλουσιν οἱ δυνάμενοι νὰ ἐκφέρωσι γνώμην εἰλικρινῆ καὶ ἀμερόληπτον, συνάδουσαν πρὸς τε τὰ ἦθη καὶ ἔθνη ἡμῶν, πρὸς τὴν ἐποχὴν καὶ πρὸς τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς καὶ κανόνας τοὺς διεποντας τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀφ' ὧν ἡ ἀπομάκρυνσις εἶνε πάντοτε βλαβερὰ καὶ ἐπιζήμιος ὑπὸ πολλὰς ἐποφεῖς. Τούτου ἐνεκεν ἐκφερομεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τὴν γνώμην μας, πεποιθότες ὅτι ἡ γνώμη αὕτη, ἐὰν ἔχῃ τὸ δρθὸν καὶ πρεπον καὶ δίκαιον θέλει λειφθῇ ὑπὸ σκεπὴν ὄριμον καὶ μελετημένην ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων γνωματεύειν. Τὸ ζήτημα εἶνε καὶ σπουδαῖον καὶ ζωτικόν καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα πολλὰς καὶ σκεπτικὰς καὶ μελέτης δεῖται.

Οὕτω λοιπὸν τῶν πραγμάτων ἐχόντων ἀνάγκη νὰ εὐρεθῶσι τὰ μέσα ἐκεῖνα τὰ συνετελούντα εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ. Ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς πολλὰ καὶ ἐλαληθησαν καὶ ἐγράφησαν καὶ ἐν τῷ ἐγγυρίῳ τύπῳ ἐδημοσιεύθησαν, ὡς μαρτυροῦσι τὰ περὶ τούτου ἐγγράφα. Οὕτω λ. γ. ἐζητήθη νὰ κανονισθῶσιν αἱ σχέσεις τῆς Ἐκκλησιαστ. Ἀρχῆς πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν. Ἐζη-

τήθη, ἀφ' οὗ κατηργήθη τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων καὶ προσόδων διὰ τῆς μὴ ἀναγνωρίσεως τῶν ἀρχιερατικῶν βερατίων, ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου συστήματος συμφωνοτέρου πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλεστέρου, κανονισθέν διὰ νόμου. Ἐζητήθησαν πληροφορίαι παρὰ τοῦ πρώτου Μ. Ἀρμοστοῦ διὰ τῶν Ἀρχιερέων ἐγγράφως καὶ ἐδόθησαν, διότι ἐζητήθη νὰ μάθῃ ἡ Κυβέρνησις ὅποια αἱ πηγαὶ τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων, καὶ αὗται ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσιν εἰσὶ τέσσαρες αἱ ἐξῆς: Α'. Τὰ κανονικὰ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὀρισθέντα ἐκπαλαὶ ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων ἐκάστης Ἐκκλησίας πόλεων καὶ χωρίων. Β'. Τὰ λειτουργικὰ τῶν Χριστιανῶν, ἥτοι ποσὸν ὀρισμένον κατὰ χωρίον, καὶ οὐχὶ κατ' ἄτομον διότι διένεμον τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν οἱ ἱερεῖς καὶ προεστώτες κατὰ τὴν κατάστασιν (γάλλι-γαλιντζα) ἐκάστου. Γ'. Αἱ ζητεῖται εἰς εἶδη, ἐξ ὧν πολλὰ ἀπὸ πολλῶν χρόνων ἐπαυσαν, ἐκτὸς τῆς σιτοκριθῆς καὶ ταύτης κολλοβώσεως, καὶ ὅσας εἶνε ὁ χρόνος εὐφροος κατὰ προαίρεσιν διδομένης ἀπὸ πολλοῦ, ὅσας δὲ εἶνε δυστυχία δὲν ζητεῖται καθόλου, ἡ εἰσπράττεται ἀσχημάτως ποσόν. Δ'. Τὰ κανονικὰ, ἢ τὰ ἐνοίκια τῶν Μοναστηρίων. Ἐδόθη δὲ πρὸς τούτοις καὶ σημειώσεις καὶ τοῦ πῶς εἰσπράττονται καὶ πῶς δαπανῶνται ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ προνοήσῃ ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἔλεγον τότε οἱ ἀρμόδιοι. Δυστυχῶς ὅμως ἕως τῶρα τὸ ζήτημα μένει ἐκκρεμὲς καὶ ὡς πρὸς τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ ὡς πρὸς τὰς σχέσεις τοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς πνευματικούς αὐτοῦ Ἀρχηγούς, καὶ οὕτω τὰ πάντα χωροῦσιν εἰς παράλυσιν καὶ μαρasmus καὶ ἀποσύνθεσιν.

Τούτων πάντων ἐνεκα καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν θρόνων ἐκολοβώθησαν ἐπαίσθητῶς, καὶ ὁ λαὸς δὲν δεικνύει τὴν ἀπαιτουμένην ὑπακοήν καὶ εὐπειθειαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ καὶ ἐντεῦθεν πηγάζει ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία καὶ ἡ ὀλιγωρία πρὸς πάντα τὰ κοινὰ ἡμῶν κατὰστήματα καὶ πράγματα.

Καθ' ἡμετέραν γνώμην λοιπὸν, ἂν πρέπει νὰ λυθῇ τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα καὶ νὰ βελτιωθῇ ἡ παρούσα τῆς Ἐκκλησίας κατάσταση, ἀνάγκη νὰ τεθῶσιν αἱ βάσεις, ἐφ' ὧν ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσιν οἱ δυνάμενοι ἐν πάσῃ ὁμοφροσύνῃ καὶ εἰλικρινείᾳ,

ἄνευ οὐδεμιᾶς ὀπισθοβουλίας. Αἱ δὲ βάσεις αὗται καθ' ἡμᾶς εἶνε αἱ ἀκόλουθοι.— Α'. Νὰ ὀρισθῇ διὰ νόμου πόσα τοῖς χιλίοις πρέπει νὰ συνεισφέρῃ ὁ λαὸς πρὸς ἀξίον πρεπὴ συντήρησιν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, καταργουμένων τῶν εἰς εἶδη ζητειῶν.— Β'. Νὰ ὀρισθῇ ἐπαρκὴς ἐπιχορήγησις πρὸς διατήρησιν τῶν θρόνων μετὰ τοῦ ἀναγκαίου αὐτῶν προσωπικοῦ ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων αὐτῶν, ὅπως λείψῃ πᾶσα δυσπιστία μετὰ τοῦ κλήρου καὶ λαοῦ, καὶ ἵνα μὴ ἐξευτελιζῶνται οἱ Ἀρχιερεῖς τιθέμενοι εἰς τὴν θέσιν τῶν ὑποδίκων ἄνευ οὐδενὸς νόμου, ὅπερ εἶνε καὶ ἀπρεπὲς καὶ πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικούς νόμους ἀσύμφωνον.— Γ'. Τὸ ποσὸν ὅπερ ὁ λαὸς θὰ δίδῃ τοῦ λοιποῦ ὑποχρεωτικῶς, δεόν νὰ εἰσπράττεται διὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως καὶ οἱ φόροι αὐτῆς καὶ νὰ διδῇται εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς ἐπὶ ἀποδείξει, ὅτιναις ἀφ' οὗ ἀφαιρέσωσι τὸ ποσὸν τῆς ἐπιχορηγήσεως αὐτῶν, τὸ περίσσευμα νὰ δαπανᾷται εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ τε κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ· ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν μιᾶς ἱερατικῆς σχολῆς πρὸς μόρφωσιν τοῦ κλήρου, οὕτινος ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην.

Ἄλλ' ἴσως εἴπωσιν τινες: καὶ τίς ἡ διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἡ ἀπάντησις εἶνε πρόχειρος: Ὅταν ἐξευρεθῇ τὸ ἀναγκαῖον ποσόν, τότε ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ πῶς διαχειριστέον αὐτὸ εἶνε λίαν εὐκολος. Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν Ἀρχιερέων διορίζονται Ἐπιτροπαὶ ἐκ τῶν προκριτῶν ἐκάστης ἐπαρχίας καὶ σκέπτονται καὶ ἀποφασίζουσι περὶ τοῦ πρακτέου. Ἄλλως τῶν χρημάτων μὴ ὑπαρχόντων μάτην κοπιῶμεν, μάτην γωνυματοῦμεν. «Δεῖ δὲ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενεσθαι τῶν δεόντων».

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΜΟΝΟΝ.

— α α α —

Τὴν ἐπ' ἡμᾶς ἀπὸ τὸν Καμπίτην. Χωρὶς νὰ προσβάλωμεν κανένα καὶ διότι μάλιστα ἀναφερομεν τὸ παράπονόν μας εἰς τοὺς βουλευτάς μας, πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶνε τιμὴ δι' αὐτοὺς, διότι θὰ πῇ ὅτι ἀπ' αὐτοὺς περιμένομεν φῶς, ἤκούσαμεν ὅτι εἴμεθα χαμᾶληδες καὶ ὑβρίζομεν χαμᾶληδες. Μὰ ἡμεῖς ἐδῶ πάντα οὔτε βλέπομεν οὔτε ξέρομεν τί πρᾶγμα εἶνε αὐτοὶ οἱ χαμᾶληδες. Ἄς εἶνε, τέλος πάντων. Ἡμεῖς οἱ χωρικοὶ λέγομεν: λογία ἄσχημα καὶ παπράδες κάλπικοι εἰς τὸν κύριόν των μένουσιν. Ἐν πρᾶγμα ἐμάθαμεν ἀπὸ τὸν Καμπίτην

ὅτι δὲν μποροῦν τίποτε νὰ κάμωσιν οἱ ἀντιπρόσωποί μας, διότι δὲν ἔχουσιν ἰσχύον, ἀλλ' ὅτι ἐμποδίζουσι μερικὰ κακά. Εἶθε νὰ μποροῦσαν νὰ κάμουν τίποτε καλὸν καὶ νὰ μὴ μποροῦσαν νὰ ἐμποδίσουν τὸ κακόν. θὰ εἴμεθα πολὺ περισσότερο εὐχαριστημένοι, διότι τὰ κακά τὰ ὅποια ἐμποδίζουσιν εἶνε ἀτήμωτα καὶ ἐλίγα, ἐνῶ τὰ καλὰ τὰ ὅποια εἶνε ἀνάγκη νὰ γείνουν εἶνε πολλὰ καὶ μεγάλα.

Ἀποῦ λοιπὸν οἱ ἀντιπρόσωποί μας δὲν μποροῦν νὰ κάμουν τίποτε, εἴμεθα τρελλοὶ ἡμεῖς οἱ ὅποιοι πρὸς αὐτοὺς λέγομεν κάθε παράπονόν μας. Τὰ παράπονά μας πλέον εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν Κυβέρνησιν πρέπει νὰ γίνωνται. Ἐκαστος δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σκεφθῇ ποῖον κακόν εἶνε ἑτοιμον νὰ ξεσπάσῃ πάνω 'ς τὴν Κύπρον διὰ νὰ παρακαλέσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους νὰ τὸ ἐμποδίσωσι, πράγμα ποῦ δύνανται. Ἐκαστος, τίνας ἔχει ἀνάγκη δύνανται μόνον νὰ σκέπτεται καὶ νὰ παρακαλῇ ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ, ἡ Κυβέρνησις μόνη δύνανται καὶ ὅχι οἱ ἀντιπρόσωποι, ἄρα εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ λέγωμεν ὅτι θὰ λέγωμεν. Ἀλλὰ πῶς καὶ πῶς;

Φωνάζομεν καὶ φωνάζει ὁ τόπος νὰ καταργηθῇ ἡ δεκατεία, ὁ ζυζιριὲς. Τοῦτο εἶνε ἀναγκαϊότατον καὶ ἀπεδείχθημεν τόσαις φοαῖς τὴν βλάβην τὴν ὁποίαν μᾶς προξενεῦσιν αὐτοὶ οἱ δύο φόροι, ἀλλὰ εἰς τὸ ἔλεος τῆς Κυβερνήσεως μένομεν. Οἱ βουλευταὶ μας τὸ πολὺ πολὺ μποροῦν νὰ ἐκφράσωσι καμμίαν εὐχὴν. Τίποτε ἄλλο δὲν δύνανται καὶ δι' αὐτὸ οὐδὲ διὰ τίποτε ἄλλο γίνεται καμμιὰ ἐνέργεια. Οὔτε βουλευταὶ, οὔτε ἄρχοντες καὶ προεστώτες τοῦ λαοῦ σκέπτονται πλέον διὰ καμμίαν ἐνέργειαν τοῦ τόπου. Δὲν δυνάμεθα! καὶ ἐπειδὴ δὲν δυνάμεθα ἂς ἡσυχάσωμεν πλέον. εἴμεθα καλά.

Μᾶς ἐγνώρισαν πολὺ καλά οἱ Ἑγγλέζοι, πρὶν ἡμεῖς γνωρίσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας. ἤξευραν ὅτι ἅμα τὴν πρώτην ὁρμὴν μας καὶ τὸν πρῶτον ὀρύζον μας τὸν σβύσουν μ' ἓνα φύσημα, ἀμέσως θὰ «κάτωμεν σὰν τὴν ἀλυσίδαν» καὶ ἔτσι ἔκαμαν καὶ ἔτσι ἔγεινεν.

Μὲ ὅλα αὐτὰ θέλω νὰ πῶ ὅτι ὅχι μόνον οἱ βουλευταὶ δὲν ἔχουν καμμίαν ἰσχύον μέσα εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κυπρίων—αὐτὸ δὲν εἶνε νέον, ἀποῦ δὲν τοὺς ἐδόθη ἰσχύς καμιά,—ἀλλὰ καὶ ἔξω τῆς Βουλῆς οὔτε αὐτοὶ οὔτε ἄλλος κανεὶς μας ἔχει ἰσχύον νὰ κάμῃ, ἢ νὰ ἐνεργήσῃ τίποτε. Εἴμεθα ὅλοι διὰ..... Ἄς τὸ τελειώσῃ ὁ φίλος μου ὁ «Καμπίτης».

Ἀπὸ τὰ ὄρη.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ χειμὼν ἐφέτος μᾶς ἐπεσκέφθη μετ' ἀσυνήθους ὀριμύτητος βροχερός, τρικυμιώδης, ἀνεμώδης, ψυχρὸς, καὶ ἐν συντόμῳ λίαν ἰδιότροπος. Εἶνε χειμὼν ἐλληνοαγγλικός. Ἐχει τὴν ἐλληνικὴν εἰς τὸν θόρυβον καὶ τὴν ἀγγλικὴν εἰς τὴν ψυχρότητα καὶ τὴν ἰδιότροπιαν.

Ἡ χολέρα ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ χειμὼν ἀφ' ἑτέρου συνώμοσαν νὰ μᾶς ἀποκλείσωσι τῆς μετὰ τοῦ ἔξω κόσμου συγκοινωνίας καὶ νὰ μᾶς στερῶσι καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἔξωτε-
ρικῶν εἰδήσεων. Πότε ἄρα γε ἡ περὶ πολλὰ τυρβάζουσα Κυβέρνησις μας θὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψὴν τὴν τακτοποίησιν τῆς μετὰ τοῦ ἔξωτερου συγκοινωνίας τῆς νήσου; Ἀλλοτε, αὐθορμητῶς κατέβαλλεν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου 7 χιλ. λίρας κατ' ἔτος καὶ

κατόπιν 5. Τώρα ὅτε πάντες τὸ ἐπιθυμοῦσι δὲν ἀποφασίζει χιλίας ἕως 1500 λίρας;

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδήσιν ἣν ἔχει τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον «τῶν θαλασσιῶν διαπορθμεύσεων» τὴν 31 Δεκ. (ε. ν.) ἀνεχώρησεν ἐκ Μασσαλίας ἀτμόπλοον τῆς Ἑταιρίας ταύτης, ὅπερ θέλει προσεγγίσῃ Ἀλεξάνδρειαν, Βηρυτὸν, Λάρνακα καὶ Λεμεσό. Ἐλπίζεται νὰ μὴ διακοπῇ ἡ εἰς Κύπρον προσέγγις τῶν πλοίων τούτων.

Αὔριον Κυριακὴ ὁ Ἱερολ. κ. Κύριλλος Βασιλεῖον ὁμιλήσει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀγίας Νάπας μετὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι τὸ Δημαρχεῖόν μας ἀπηλλάγη καθ' ὁλοκληρίαν τοῦ χρέους, καταβαλὼν κατὰ τὴν παρούσαν ἐβδομάδα τὴν τελευταίαν ὁσίν. Εὐχόμεθα νὰ μὴ διακοπῇ ἡ οικονομικὴ πορεία ἣν ἀκολουθεῖ, διότι πολλὰς ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ ἀνάγκας τῆς πόλεως.

Ἀναπληρωματικὸν μέλος τῆς ἐπὶ τῶν θρονικῶν Ἐπιτροπῆς τῆς πόλεως μας ἐξελέγη ὁ κ. Γεώργ. Παυλίδης.

Τὴν προσεχῇ Τετάρτην μ. μ. θέλει λάβει χώραν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ἡ συνήθης ὑπὲρ ἀπόρων κορασιῶν φιланθρωπικὴ ἀγορά, καθ' ἣν παρασταθῇσεται ὑπὸ νεανίδων δρᾶμα καὶ κωμῳδία. Τιμὴ εἰσόδου εἶνε τρία σελίνια. Ἐκαστος ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ θέλει λάβῃ ἓνα ἀριθμὸν ἐκ τῆς κάλπης κερδαίνοντα τὸ χειροκέντημα ἢ τὸ πρᾶγμα τὸ φέρον τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν. Εἰσιτήρια δίδονται παρὰ τῆς Ἐφορίας. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ σπεύσωσιν ὡς πάντοτε πολλοί.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν τῇ αὐτῇ Ὁξέλλα ἐν ἣ κατοικεῖ ὁ συμπατριώτης ἡμῶν κ. Θ. Ποιηταρίδης, εἰς τὸ ἄνω πάτωμα, ἐγένετο τῇ 6 Δεκεμβρίου τριπλοῦς φόνος ἐν μεγίστῃ θηριωδίᾳ ὡς περιγράφεται ἐν ἐπιστολῇ ἐξ Ἀλεξανδρείας. Οἱ δολοφόνοι ἐφόνευσαν πρῶτον τὴν ὑπηρετρίαν μετὰ τινα λεπτὰ ἐφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὁ κύριος, ὅστις ἐκτύπησε τὴν θύραν καὶ τοῦ ἤνοιξαν αὐτοὶ οἱ κακούργοι, μόλις ὅμως εἰσελθόντα τὸν ἐφόνευσαν. Μετὰ τινα λεπτὰ εἰσέρχεται ἡ κυρία τῆς οἰκίας καὶ φονεύεται ἐπίσης ὑπ' αὐτῶν, οἵτινες κατόπιν ἔχυσαν ἀρκετὸν πετρέλαιον ἐντὸς τοῦ δωματίου ἐκείνου καὶ ἔθεσαν πῦρ διὰ νὰ καλυφθῇ τὸ ἐγκλήμα. Ὅλην τὴν κατόπιν ἡμέραν ἡ Ἀλεξανδρεία ἦτο ἀνάστατος διὰ τοιοῦτο θηριωδὲς κακούργημα καὶ σπαραξικάρδιον θάμα. Ἀνεκαλύφθησαν οἱ δολοφόνοι ὅτι εἶνε αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ φονευθέντος καὶ ὁ Ποάπης ὁμοῦ. Ἀγνωστον διὰ ποῖον λόγον προέβησαν εἰς τὴν διάπραξιν τοιαύτης θηριωδίας.

Οἱ περιλάλητοι ἀστυνομικοὶ σταθμοὶ πότε ἄρα γε θὰ συσταθῶσιν; Ἀπὸ τῆς

ἐποχῆς καθ' ἣν ἀπεφασίσθησαν θὰ ἐλησμονοῦντο τέλεον ἂν δὲν ἐφρόντιζον νὰ μᾶς ἐνθυμίζωσιν αὐτοὺς συχνὰ πυχνὰ καθ' ἐκάστην οἱ κλέπται καὶ λοιποὶ κακούργοι. Ἀλλ' ἐννοῖα σας κύριοι. Ἐξακολουθεῖτε τὸ ἔργον σας καὶ ὅταν συσταθῶσιν οἱ σταθμοὶ τότε βλέπομεν ποῦ θὰ σταθῇτε.

Ἐνῶ ὁλος ὁ κόσμος ξεύρει ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου ἐδαπάνησε καὶ ἐσχημάτισε λιμένα, τὰ ἀτμόπλοια ἔρχονται καὶ ἀπέρχονται χωρὶς νὰ δύνανται οὔτε πραγματείας οὔτε ἐπιστολάς πολλάκις νὰ ἀνταλλάσωσι μετὰ τὴν νῆσον. Ἀλλ' εἰς αὐτὸ δὲν πταίει βεβαίως ἡ Κυβέρνησις, ἥτις, ἰδοὺ ἐδαπάνησε καὶ ἔκαμε λιμένα. πταίουν τὰ ἀτμόπλοια καὶ τὰ πλοῖα καὶ τὰ πλοιάρια ἀκόμη τὰ ὅποια δὲν εἰσέρχονται εἰς αὐτόν.... Ἐδαπανήσαμεν λαίπαντα διὰ λιμένα χωρὶς νὰ ἔχωμεν λιμένα.

Ἀπεφασίσθη καθ' ἃ λέγεται ἡ προέκτασις τῆς ἀποβάθρας Λάρνακος κατὰ 600 πόδας ἔτι. Ἀρίκετο δὲ καὶ τὸ ὕλικόν.

Στερούμεθα εἰδήσεων περὶ τῶν Πατριαρχικῶν, ἀγνοοῦμεν δὲ ποῖαν φάσιν ἔλαβε τὸ σπουδαῖον τοῦτο ὑπὸ τε θρησκευτικῇ καὶ ἐθνικῇ ἐποψὶν ζήτημα. Πολὺ πιθανὸν ὅμως, ὅπως μὴ μείνωσι κλεισταὶ αἱ Ἐκκλησίαι κατὰ τὰ Χριστούγεννα ὅπερ δύνανται νὰ φέρῃ ταραχάς, νὰ προβῇ ἡ Πύλη εἰς ὑποχωρήσεις κατ' ἐπίφασιν ἄχρὶς οὗ ἀνοιγῶσιν αὐταί.

Βαρώσια.

Τῇ ἀξιοπαίμῳ ἐνεργείᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν νέων τῆς κομποπόλεως μας, δίδονται ἀπὸ τινος παραστάσεως ὑπὸ φιλοκλήων νέων πρὸς ὄφελος τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων μας, εἰς ἃς οὐκ ὀλίγοι συρρέουσιν οἱ φιλόκαλοι καὶ φιλοθεάμονες χῆτοι. Οὕτω τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐδόθη ἡ δευτέρα παράστασις «Ἀρκατωλοὶ καὶ κλέπται» μετὰ τῶν κωμῳδῶν «ἡ κόρη τοῦ παντοπώλου» καὶ οὐκ ὀλίγας δεκνεῖς. Τὸ φιλόμουσον κοινὸν Βαρωσιῶν ἐνωρίτατα ἤρξατο συρμεῖν, ἐν δὲ τῇ αἰθρῇ διεκρίνετο τὸ ὡραῖον φύλον ἐναγωνίως ἀναμένον τὴν ἀνύψωσιν τῆς σημαίας. Ἡ σκηνογραφία διασκευσθεῖσα ὑπὸ τοῦ δευθοντοῦ κ. Ν. Μουζῆ ἦτο μαγευτικὴ, περιστώσα δὲ καὶ ἀποτέμους βράχους, γέφυραν καὶ ρυάκας. Τὰ κυριώτερα πρόσωπα τοῦ δράματος ὑπεκρίθησαν οἱ ἑξῆς: Β. Γεννηματῆς, (Κιστάν). ἈΘ. Ἐμμεριτζῆς, (Στράτον). Ι. Φιτικίδης, (Νρόνη). Σ. Γεωργιάδης, (Δέσπω). Ι. Κ. Περικτιάνης, (Φίλων), ἀποσπασάντες πολλὰκις τοὺς ἐπαίνοους καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν. Καὶ αἱ κωμῳδαὶ ἐπίσης ἐπαίχθησαν ἐξαιρετὰ, εὐαρεστήσαναι λίαν τοὺς θεατὰς. Τὸ καθρὲν πρὸς ἀνῆλθεν εἰς λίρ. ἀγγλ. 4. σελ. 5. Ἐτοιμάζεται πρὸς παράστασιν ὁ Ἀρχοντοχωριάτης. Ἐπανὸς ἀρτεῖται καὶ τῇ ἀξίῳ. Ἐπιτροπῇ καὶ τοῖς φιλοκαλοῖς νέοις, εἰτινες ἀνέλαβον νὰ τέρψωσι διδάσκοντες καὶ νὰ ὠφελέωσι τέρποντες τὸ κοινόν.

Ποθὼν ἐξ ὑπατίτιδος, καθ' ἃ λέγεται, ἀπεβίωσε τὴν προ-
παραλθούσαν ἐβδομάδα ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Ἀθηναίου ὁ

ΜΕΝΗΠΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ

ὁ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀπαγγελλόμενος ἐν τῇ πόλει μας τὸν ἔμπορον, ἄγων μόλις τὸ 43 ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἀγᾶμος ἔτι. Εἶχε προσδελθῇ ἐν Μεσσηνίᾳ κατὰ τὸ τελευταῖον παθεῖν τοῦ, μόλις δ' ἐπιστρέψαντος εἰς Λάρνακα ἐδεινῶθη τὸ νόσημά του, μετατέθη δὲ δι' ἀμαξίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ ἐνθα καὶ ἐτελεύτησεν. Ὁ μακαρίτης ἦτο πολὺ καλὸς ἄνθρωπος, ἡδύχου χαρακτήρος καὶ τιμιώτατος ἐν ταῖς συλλαγαῖς καὶ ἐμπορικαῖς τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐν Κίρκωσι Πάρου τὴν προπαραλευσαν Παρασκευὴν ἐξέμετρεται τὸ ζῆν ἑνάρετος καὶ χρηστὸς πολίτης ὁ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΗΛΑΒΑΚΗΣ

πύργων ἀπὸ τινος ἐκ δυσπορείας καταβαλόντος τὸ ὥς ἐκ τοῦ βάρους τῆς ηλικίας ἐξησθενημένον σῶμα του. Τὴν κηδεῖαν παρεκολούθησε πληθὺς πολὺ ἢ δὲ νεκρώσεως ἐφ' ἧς χοροστατούντος τῆς Α. Παν. τοῦ Ἀρχιερέως. Τὸν βίον τοῦ μακαρίτου ἐξῆρκεν ἐν δόξῃσι πᾶν καταλλήλως ὁ τῆς πόλεως διδάσκαλος κ. Τ. Π. Καλλινός.

Ἐπικαλούμενοι τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν τοῖς ἐπιτάσοι τέκνοις καὶ συγγενέσιν, εὐχόμεθα τοῖς ἐνδημήσασιν ἀκούειν τὴν γλῶσσαν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΚΩΧ.

Ἡ πρωσιανὴ κυβέρνησις ἐπιτήδεον ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐπισημοῦς δηλώσεις περὶ τῆς μεγάλης ἐφευρέσεως τοῦ Κώχ. Ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Γόττλερ, ἀρῶν ἀρρηγῆ τὰ, προπαρασκευαστικὰς μελέτας τοῦ Κώχ καὶ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ περὶ μαθημάτων ἡδυνάτο νὰ ἐπιφέρει τὸν θάνατον εἰπεῖν: «Τὸ πρωσιανὸν κράτος καθῆκεν τμηρῇ ἐθεώρησε νὰ παράσῃ τῇ καθήκοντι Κώχ τὰ μέσα πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς μεθόδου του. Ἦν προληφθῇ ὁ κίνδυνος τῆς ἀπομυήσεως καὶ νοθείας τοῦ φαρμάκου, ἀνέλθαι ἐφ' ἧς τὴν εὐθύνην νὰ παρακαλέσω τὸν Κώχ, ὥπως τηρήσῃ ἀπόρρητον τὴν σκευαίαν. Ἦ ἔννοια, γινωσκόμεν ἐν πίστει, ἐπιδρᾷ ἀποδράματα ἐπὶ τῶν φυλακισμένων ἰστών, εὐδαμῶς ὅμως ἐπιδρᾷ, ὅσῳ οἱ ἰστοὶ δὲν περιέχουσι φαρμάκον. Ἦ σκευαία δὲν ὑπάρχει εἰς χρημικὴν ἀνάγκην, τὸ δὲ φάρμακον φαίνεται ὅτι δύναται νὰ ἐπιδράσῃ λυσιστελῶς καὶ κατ' ἄλλων μολυσματικῶν νόσων. Ἦ ἀνακάλυψις ὅτι ἐπαχρῶν τὸν κόσμον ἐπὶ δεκαετηρίδας. Ἀλλὰ τὴν ἀνεκτίμητον αὐτῇ ἀξίαν ἀποτελεῖ τὸ ὅτι ἐχρησιμοποιήθη εὐθὺς πρακτικῶς. Ὡς πρὸς τὴν διάνοσιν τὸ μέσον εἶναι αὐτὸ τοῦτο ἀπρὸς ἀλλήλων καὶ ἀποτελεῖ ὁμαλὸν τῶν ἱατρῶν. Μὴ χρὶ τοῦδε δὲν ὑπάρχει παραδεδειγμένον φάρμακον, οὐ γὰρ κατασκευὴ νὰ ᾔνην ἀγνώστου καὶ ὅπου νὰ ἐγένετο δεκτὸν μετ' ἴσης ἐμπιστοσύνης ἐκ τμηρῇ πρὸς τὸν ἐφευρέτην. Αὐτὸς ὁ Κώχ ἀντεπεξῆλθε προκαταβολικῶς κατ' ἀμέτρων ἐλπίδων ἄλλα καὶ τοὺς μέτρους τοῦδε αἱ ἐντελεῖς ἴσως εἶναι σπάνιαι ἢ καὶ ἐλλείπουσι ὅλως, δὲν ὑπάρχει πλέον εὐσυνείδητος ἱατρὸς δύναμις νὰ παραλίπῃ τὸ νέον θεραπευτικὸν μέσον. Εὐκαίριον εἶναι ὅμως νὰ περιορισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ εἰς τὰ ἐπιστημονικῶς διευσκυνόμενα νοσοκομεία καὶ νὰ ἀρκεσθῇ ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς θεραπείας. Ἐξ ὕμνης ἀπόψεως, τὸ φάρμακον θὰ μετατρέψῃ ὅλον τὸν θνητὸν ἥμιον βίον ἐν νοσοκομείοις σχολαίσι κλ. Ἐν δυνάμει νὰ χρησιμοποιήθῃ καὶ ἐπὶ ζώων θ' ἀποδείξωσι τὰ γεννητόμενα περὶ αὐτῶν. Πιθανὸν εἶναι ὅμως ὅτι θὰ χρησιμεύσῃ, ὥπως διακινῶνται ἡ φυλακίσις τῶν βοῶν κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον. Ἰδιοκτήτης τοῦ φαρμάκου εἶναι βεβαίως ὁ Κώχ, οὐχὶ τὸ δημόσιον. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ ἐπιδράσῃ ἐπιστήμῳ ἐπὶ τῆς κατασκευῆς. Ἦ συρροὴ ἱατρῶν καὶ ἀσθενῶν ὑπερῆς τεραστίαν, ἐγένετο δὲ χρῆσις δελεασμοῦ καὶ ἄλλων ἀποδοκιμαστέων μέσων πρὸς πλήρωσιν ἀδικαιολογητῶν παρηγοριῶν. Ἐν τοῖς δημοσίοις νοσοκομείοις τὸ φάρμακον ἐφαρμόζεται μεθοδικῶς, παρέχοντι δὲ καὶ ἐν ἀγγλικῇ καὶ ἐν γαλλικῇ γλῶσσῃ ἐξηγήσεις καθιστῶσαι αὐτὸ κοινὸν ἐπιστημονικὸν κτήμα τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ καθηγητὴς Κώχ μετὰ τῶν διδασκῶν Λίβερτς καὶ Προὺλ δὲν ἀναμειγνύονται εἰς τὴν ἱατρικὴν θεραπείαν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ φαρμάκου. Ἀλλ' ἡ παρασκευὴ εἶναι δυσχερής.

Μετὰ ἐξ ἑδωμάδων θὰ κατορθωθῇ νὰ διανεμηθῇ τὸ φάρμακον περὶ τῶν φιλανθρώπων ἀντὶ 25 μαρκῶν, ἑκάστη δ' ἔννοια ἀπαιτοῦσα ἐν ἑκάστῳ γραμματίῳ, ὃς στοιχίῃ μόνον πέντε σελίδας γερμανικῆς. Δὲν ἀληθεύει ὅτι ἐξητήθησαν τιμαὶ ὑπερβολαί. Ὁ Δρ. Κορνὲ δὲ τὴν πρῶτην δυσχερῆ ἐξέτασιν λαμβάνει 10-30 μάρκας, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς 10-20 μάρκας. Ἀλλ' οἱ πλείους πληρώνουσι καὶ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν. Ἦ εἰς μέγαν ποσότητος παρασκευὴ τῆς λύμης δὲν κατορθωθῇ μέχρι τοῦδε. Ὁ Λίβερτς κατασκευάζει τὸ φάρμακον, ὁ δὲ Προὺλ τὸ δοκιμάζει, οὐδὲ διανέμειται, ἐν μὴ γίνωσι πρότερον περὶ αὐτοῦ ἐπὶ ζώων ἀποδεικνύοντα τὴν καλὴν ποιότητά. Χθὲς συνεκοιμήθη μετὰ τοῦ Κώχ περὶ τῶν βίσεων, ἐφ' ὧν τὸ φάρμακον δύναται νὰ καταστῇ δημόσιον κτήμα, ὃς ἐπείθῃ δ' ἐκτενέστερος τις, ὅταν ἡ πρωσιανὴ κυβέρνησις θέσῃ ὑποκάτω τὴν ὑπογραφήν της. Ἀρ' ἔτέρου θὰ δοθῇ εἰς τὸν Κώχ καὶ πρὸς ὥς στρέψῃ τὰς ἐρεῖνας του καὶ πρὸς ἄλλας νόσους. Τὸ κατὰ κράτος, ἔπειθ' ὅτι τὴν διακρίσιν τοῦ Κώχ θὰ συγκρίνῃ ἐκ νοσοκομείου καὶ ἐπιστημονικοῦ ἐργαστηρίου, ὃς περιέχῃ δὲ 128 κλίνας. Ἦ δὲ πᾶν θάνατον εἰς ἡμῶν ἑκατομύριον μαρκῶν, οὐδ' ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ἐγκρίνῃ αὐτὴν ἡ βουλή. (Ἐπευφημία). Ὁ ἀρχιτέκτων Βίτσερ θ' ἀπέλθῃ εἰς Παρίσι, ἵνα μελετήσῃ τὸ κατὰ κράτος τοῦ Πατέρ. Ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις τοῦ Βερολίνου, μέχρις ἀνεγέρσεως τοῦ δημοσίου καταστήματος, προσήνεγκε τρία παρατήρηματα μετὰ 150 κλινῶν. Ὁ Κώχ ὥριτεν αὐτὰ ὑπὲρ ἀπόρων ἀσθενῶν, ὑποσχεθείς νὰ χορηγῇ δωρεὰν τὸ φάρμακον. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία δὲν ἀργεῖ. Αὐτὸς τις προσήνεγκεν ἀνωδύμως ἐν

ἑκατομύριον μαρκῶν, ὥπως ἀνδρὸς νωθελυτῆρος ὑπὲρ 50-60 ἐνδεῶν φιλανθρώπων. Ἐν συνόλῳ ἡ κυβέρνησις οὐδὲν παρέλειπε, ὥπως καταστήσῃ τὸ φάρμακον χρησίμον τῇ ἀνθρωπότητι. Ὅταν ἀποχωρήσῃ τῆς ἀρχῆς, ἡ εὐχερειατὴ ἀνάνητος ἔσται δι' ἡμῶν διηγουμένων τὸ ἔργον ἀνδρὸς οἷος ὁ Κώχ, ἀνδρὸς οὐ γὰρ ἐρευνητικῆς ὁξυτητος καὶ φιλαλήθειας ἀλλὰ καὶ μόνον πρὸς τὴν ἀφλοκέρειαν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν. Ἦ πατρὶς δικαιοσύνη νὰ σεμνύνῃται ὅτι τοιοῦτον ἐγένεκεν υἱόν. Καὶ βουλή καὶ ἀρχαὶ κατεκάλυψαν διὰ παρατεταμένων ἐπευφημιῶν τὰς τελευταίας τοῦ ὑπουργοῦ λέξεις.

Φήμη κυκλοφορεῖ ὅτι σοβαρῶς ἀσθενεῖ ὁ πρίγκιψ Βίτμαρκ καὶ ὅτι μάλιστα ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἐπληροφόρησε περὶ τοῦτον τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον. Οἱ ἱατροὶ συνεβούλευσαν τὸν πρῶτον ἀρχιγραμματέα νὰ διέλθῃ τὸν χειμῶνα ἐν Νικαίᾳ ἢ ἐν Μαντῶν τῆς Γαλλίας, καθὰ δὲ λέγει ὁ παρισινὸς «ΙΘ. Αἰὼν» σκοπὸς τοῦ εἰς Παρίσιους ταξιδίου τοῦ κόμητος Ἐρβέρτου, ὅπου ἡγγεῖλται ἦδη, εἶναι νὰ βεβαιωθῇ ἂν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν διαμονὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—οφο:—

Ἀθῆναι 8 Δεκεμβρ. 90.

Ἐξ ἀνθρώπων μετέβησαν δι' ἀμάξης εἰς ἐγκαταλειμμένον παλαιὸν πυριτιδοποιεῖον, ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχον τῶν Πατησίων, ὥπως ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ὁ ἐκ Πειραιῶς Ζαβοργάνης διαπραγματευθῇ τὴν ἀγορὰν ἢ τὴν ἐνοικίαν. Μόλις ἡ ἀμάξα εἰσῆλθεν εἰς τὸν διάδρομον τοῦ πυριτιδοποιείου καὶ ὁ ἀμαξηλάτης ἐρριψε τὸ σιγῆρον του, εὐθὺς δὲ ἀνεφλέγη ὅλον καὶ μετεβλήθη εἰς σωρὸν ἐρειπίων. Ἦ ἀμάξα ἐτάφη ἐντὸς αὐτῶν. Ὁ ἀμαξηλάτης καὶ δύο ἐξ αὐτῶν ἐξηφανίσθησαν. Ὁ Ζαβοργάνης ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος ἐσφενδορισθεὶς μακρὰν ἐντὸς ἀμπέλου, ἐθραύσθη ὅμως ὁ εἰς ἐκ τῶν ποδῶν του, καὶ πρόκειται νὰ γίνῃ ἐργχείρησις. Ὁ κ. Τριχοῦπας τὴν 4 ἡμερῶν, δυσσαρεστηθεὶς διότι ἡκνυώθησαν αἱ ἐκλογαὶ πολλῶν ὑπαδῶν του ἔλαβε τὸν πῖλόν του καὶ ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς βουλῆς μετὰ τῶν φίλων του, μέχρι σήμερον δὲ δὲν παρουσιάσθη εἰς αὐτήν. Μόνη περίστασις καθ' ἣν καὶ τὰ ἀντιπολιτευόμενα καὶ τὰ συμπολιτευόμενα φύλλα συνεφώνησαν εἶπε ὅτι γράφοντες ὡς ἐκ σιγῆς «νὰ μὴ παρουσιασθῇ πλέον εἰς τὴν βουλὴν ὁ Τριχοῦπας καὶ οἱ φίλοι του» ἀλλὰ τὰ μὲν συμπολιτευόμενα λέγουσι διὰ τὰ ἀραιῶσιν ἐλεύθεροι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους νὰ ἐπιτελέσωσιν ἀνετώτερον τὰ σωστικὰ ἔργα τῶν, τὰ δὲ ἀντιπολιτευόμενα, διὰ τὰ γνωρισθῶσιν οἱ ὑπουργικοὶ ὅποια σφάλματα δύναται νὰ διαπράξωσιν. Ἀγγλικὸν φορητὸν εἰσερχόμενον εἰς τὸ στενὸν τῆς Χάβρης λιμένα, ἐνθα ἦν ἡκνυροβολημένον τὸ ἡμέτερον θωρηκτὸν «Γαρά» προσέκρουσεν ἐπὶ τῆς ἐλίκας τῶν «Γαρά» καὶ ἐλύγισεν ὅλγον τὸ ἐν τῶν πτερῶν της, ἐθραύσθησαν δὲ καὶ δύο κλίκοι τοῦ κατὰ τῶν τορπιλλῶν δικτύου δι' οὗ ἦσαν τὰ «Γαρά» περιβεβλημένα. Ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι θὰ κατορθωθῇ νὰ φερθῶσι πάλιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὰ Ἑλγίνεια μάρμαρα, τὰ ὅποια πρὸ 80ετίας περίπου Ἀγγελοῦ ἐξήγαγε τῆς Ἑλλάδος κομίσας αὐτὰ εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον ἐνθα νῦν εὐρίσκονται. Ὥρῃ εἰς τὰ πρόσω ἡ ἰδέα τῶν ἐν Αἰγύπτῳ φιλοπατρίδων Ἑλλήνων πρὸς ἀγορὰν τορπιλλοδόλων διὰ συνεισφορῶν. Ἐλήφθησαν ἐνταῦθα εἰδήσεις ὅτι ἐσχηματίσθη πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν συνεισφορῶν μετὰ τὸν μετὰ τὸν καὶ μετὰ τὸν κ. Ἀβέρωφ.

Βερολίνον, 7.—Ἡ Αὐτοκράτειρα Βικτωρία ἔτεκεν ἄρρεν.

Ρώμη, 7.—Δυσάρεστα τὰ ἐκ Μασσαρίας. Τὰ ἰταλικά στρατεύματα ἀπεκρούσθησαν.

— Περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρ. νέος βλαστὸς

γεωμετρικὸς αὐτοκρατορικὸς θὰ ἴδῃ σὺν Θεῷ τὸ φῶς. Διὰ τοῦτο ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια ἀπὸ τοῦ Πότσδαμ μετοικεῖ ἐν Βερολίῳ. Τὸ νεογέννητον θὰ εἶναι τὸ ἕκτον τέκνον τοῦ μόλις τριακονταετοῦς αὐτοκράτορος. Τὰ ἄλλα 5 εἶναι ἀγόρια, εὐρωστα, ὠραῖα καὶ εὐφυῆ. Διακρίνεται ἰδίως ὁ δευτερότοκος.

Λονδίνον, 10.—Ὁ κ. Πάρρελ ἔγειρε μετ' ἐνθουσιασμοῦ δεκτὸς ἐν Κίρκαστον. Ὁ κ. Χήλυ ἐγινουχίσθη. Ὁ κ. Μποὺελ ἦλθε τὴν πρωίαν ταύτην μετὰ κλητῆρος εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἡνωμένης Ἰρλανδίας» ἥτις εἶνε διευθυντὴς καὶ ἐξέβαλε τὸν ἐκδότην καὶ κατέσχε τὰ γραφεῖα καὶ τὸ τυπογραφεῖον καὶ ἐμπόδισε τὴν ἐκδοσιν τοῦ φύλλου. Ἐν τῇ κλημακί ἔγειρεν ἔρις διὰ ξύλων καὶ καθισμάτων. Τὸ προσωπικὸν ὑπέσχετο ὑποταγῇ εἰς τὸν κ. Πάρρελ.

Ρώμη, 10.—Ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Κοινοβουλίου εἶπε ὅτι ἡ Ἰταλία εἶνε πιστὴ εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν εὐλακρινῶν φίλων της. Πᾶς κίνδυνος διεθνῶν περιπλοκῶν διελύθη καὶ αἱ μάλιστα καθησυχαστικαὶ ἐνδείξεις ἐπικρατοῦσι καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Ὁ βασιλεὺς ἔχει ἀπόφασιν νὰ τηρήσῃ τὰ δικαιώματα τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας καὶ τὰς ἐργασίας τῆς θρησκείας τῶν προγόνων του, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὥπως ἡ κυριαρχικὴ αὐτοῦ ἐξουσία ὑφίσταται παραβίασιν ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας.

Λονδίνον, 5.—Ἐν ταραχῇ τινι ὁ κ. Πάρρελ ἐδέχθη κατὰ πρόσωπον ἄσθετον, ἥτις σχεδὸν τὸν ἐτύφλωσε. Φοβοῦνται μὴ ἀπολέσῃ τὴν ὄρασίν του.

Ρώμη, 5.—Κατὰ τὰς διαδοθείσας φήμας ὑπὸ πολλῶν ἐφημερίδων, ἡ κυβέρνησις ἔλαβε δυσάρεστους εἰδήσεις ἐκ Μασσαρίας. Τὰ ἀπουσάλεντα εἰς Κασσάλαν στρατεύματα προέκρουσαν εἰς λίαν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν.

Βερολίνον, 6.—Ὁ βασιλικὸς Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Βρενδηνίου.

Ρώμη, 17.—Διψεύδεται ἡ εἰδησις ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ὤδενσαν κατὰ τῆς Κασσάλας. Οἱ Δερβίσοι διατελοῦσιν ἀπρακτοῦντες. Οἱ Ἰταλοὶ δὲν ἐξήλθον ἐκ τῶν ἡυλῶν τῆς Βίσις. Ἦ κατὰ στάσις εἶνε γαλήνιος.

Ἦ «Κων» πολις τοῦ Σαββάτου γράφει:

Χθὲς ἡ πρὸς τὸν τελευταῖον ὑπουργικὸν τεσχερὲν ἀπάντησις τῶν πατριαρχείων ὑπογραφίστα ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπεδόθη πρὸς ἐσπέραν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸν ὑπὸ τοῦ καπουχεχαγᾶ τῶν πατριαρχείων κ. Σταυράκη ἐφέντη. Κατὰ τὰς ἡμετέρας πληροφορίας ἡ ἀπάντησις αὐτῇ, ἀνακεφαλαιοῦσα πρῶτον λεπτομερῶς τὸ ὅλον προνομιακὸν ζήτημα, ἐξαιτεῖται παρὰ τῆς αὐτοκρ. κυβερνήσεως ὅπως ἐκδώσῃ ἐγκύκλιον πρὸς πάσας τὰς διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς ἀρχάς, καθορίζουσαν εὐκρινῶς τὰ διάφορα μέρη τοῦ ζητήματος καὶ ἀναγράφουσαν τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν τῶν πατριαρχείων καὶ τῶν μητροπόλεων ἐπὶ πασῶν τῶν ἐκ διαζυγίων, διαθηκῶν καὶ κληρονομιῶν ὑποθέσεων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἀντίγραφον δὲ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, ἐπιτεκνυόμενον ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἀνακοινώσεται τοῖς πατριαρχείοις.

Ἐπειδὴ δὲ εἶναι γνωστὴ ἡ πρὸς λύσιν τοῦ ἐκκρεμοῦς τοῦτου ζητήματος ἀγαθὴ θέλησις τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως, ἐλπίζεται μετὰ θετικότητος ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἐκδοσις τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου. Κατὰ τὰ δὲ πληροφορία, τῆς συμφώνου πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀνακοινώσεως γενομένης ἐγκα-

πως, την προσεχῇ δευτέραν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης μεταβήσεται εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἵνα καθυποβάλῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν φιλόλαον ἡμῶν Ἀνακτα, ὁστις δι' ἡμέρας περιτοίας καὶ ἀνεξαντλήτου μακροθυμίας καὶ ἀγαθότητος διατηρεῖ ἀδιάλειπτον τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἰσχυρὸν δεῦμα πατρικῆς στοργῆς καὶ εὐχῆς ἀφοσιώσεως.

Εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡμῶς τῆς ἐπισήμου ἀνακοινώσεως ἐρχομένης εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἀμέσως τὸ εὐάρεστον ἡγελεῖα κοινοποιήσεται τηλεγραφικῶς καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἡ δ' Ἐκκλησία θὴ ἀγαλάβῃ τὴν πανοικίην αὐτῆς λειτουργίαν.

«ΑΝΑΠΑΛΑΣΙΣ».

Περιεχόμενα τοῦ 63 ἀριθμοῦ.

Εἰκὼν τοῦ θεοσκευτικῶν ἀρχαίων χριστιανῶν βίου, ὑπὸ Φ. Παπαδοπούλου. — Περὶ προσευχῆς, ὑπὸ Γρ. Γώγου ἀρχιμανδρίτου. — Τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποίημα, ὑπὸ Σαπρούς Λεοντιάδου. — Ὁ Τελτέσθ ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Α. Διαμαντοπούλου. — Πρέπει νὰ συμφωνήσωμεν οἱ διδάσκοντες περὶ τοῦ τελικοῦ σκοποῦ πάσης διδασκαλίας, ὑπὸ Α. Πίλου. — Περὶ τῆς ἐν τοῖς Γυμνασίοις διδασκαλίας τῶν ἱερῶν μαθημάτων, ὑπὸ Σπυριδωνος Τζελέπη. — Σχολεῖον πρακτικῆς ἡθικῆς, ὑπὸ Θ. Ι. Κόντη. — Ἀγγ. καὶ Ἀλ. Ν. Δ. — Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας πρὸς τοὺς νεοσυλλέκτους. — Ἱστορία Ἑλληνικῆς Θ. Βενιζέλου. — Δελτίον Βελιθεύκης. — Ἀλληλογραφία.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ».

Περιεχόμενα τοῦ 11 τεύχους.

Περὶ τῆς καλλιέργειας τοῦ καπνοῦ ἐν τῇ διαμερίσματι Ἀλμυροῦ, ὑπὸ Σ. Σταματιάδου. — Περὶ βλάμβας, ὑπὸ Π. Γενναδίου. — Περὶ τῆς ὁρνίθων. — Περὶ ἀμπελός ἐν Ἀμερικῇ, ὑπὸ Μ. Χαρίτη. — Ὅρνιθες τρώγουσι τὰ ὠά των. — Μέθοδος πρὸς βελτίωσιν καὶ παλαιώσιν οἴνων. — Νεκρολογία. Γεώργιος Σύμας. — Χρῆσις ξηροῦ αἵματος πρὸς διατροφήν τῶν χορτοφάγων. — Ὁξυγόνωσις τοῦ γλεύκους. — Τὸ ἡλιοτρόπιον. — Παρασκευὴ μοσχάτου οἴνου. — Ὁξος ἐξ οἴνου. — Ἀλληλογραφία. — Ἐμπορικά. — Διάφορα.

«Η ΦΥΣΙΣ».

Περιεχόμενα τοῦ 33 καὶ 34 ἀριθμοῦ.

Ἡ ποδηλασία, ὑπὸ Φ. Π. — Ἡ διακρίνωσις τοῦ Κῶν περὶ τῆς θεραπείας τῆς φθίσεως, ὑπὸ Ἰπ. — Ὁ γῆρας τοῦ κόσμου, ὑπὸ τῆς Φύσεως. — Ἡλεκτρικὰ γραμματοκιβώτια, ὑπὸ Ἀστέρου. — Ὁ Καλλιάντζαρος, ὑπὸ Ροῦ. — Σοφία Ραμῶ, ὑπὸ Μαυρίκ δὲ Φός. — Ἀμύβιον ποδήλατον, ὑπὸ Φ. Π. — Μία Ὀδύσεια τοῦ 19. αἰῶνος. — Τὸ τέλος τῆς Σωσάννας Ραμῶ. — Κεκαυμένος ἢ τεθαμμένος. — Περὶ διέθουσιν τῶν ἀεροστάτων, ὑπὸ Ἀστέρου. — Τὸ ψητὸν τοῦ Βίσαρκ. — Γυναικεῖον πνεῦμα. — Ἐπιστημονικὸν παγγινόν. — Σκέψεις. — Εὐτράπελα. — Αἰνίγματα. — Ἀντάποκρίσεις τῆς «Φύσεως».

«Ο ΕΞΗΓΗΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ».

Περιεχόμενα 7 ἀριθμοῦ Β'. ἔτους.

Ἑρμηνεία ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως. Ὁ Κῆν καὶ ὁ Ἀβελ. Ἡ οὐσία καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτῶν. Ὁ Χριστιανισμὸς Καθολικὸν διάγραμμα τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς θείας Ἀπολυτρώσεως. — Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ χριστιανοῦ ἐν γένει. Ἡ ἀγάπη πρώτη πηγὴ τῶν καθηκόντων. Καθήκοντα πρὸς τὸν Θεόν. — Περὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ θεοῦ λόγου. Ὁ Ἀποστόλος Παῦλος.

«ΦΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ».

Περιεχόμενα τοῦ 12 ἀριθμοῦ.

Ταῖς κ. κ. συνδρομηταῖς. — Ταῖς φιλοκλήους συνδρομηταῖς. — Ταῖς κ. κ. ἀπαποκριταῖς. — Χειροτεχνήματα. — Αἰνίγματα. — Ἀλληλογραφία. — Ἀγγελίαι.

«LA NAZIONE ITALIANA»

ANNO 1 Num. 38.

SOMMARJO

Testo: La rappresentanza di Trento e Trieste al Parlamento Nazionale. — L'arte a Trento. — Affreschi e Loggie del Castello. — Delfino Menotti. — La «Carità» di Andrea Malfatti. — Cronaca della Società «Dante Alighieri». — Notizie. — Colonie. — Illustrazioni: L'arte a Trento. — Affreschi

e Loggie del Castello. — La «Carità» di Andrea Malfatti. — Delfino Menotti.

Λόγις τοῦ 68 αἰνίγματος Θρόνος-χρόνος-ἔνος.

Λυτὴρ Νρ. Ἀποστολὴς (διδάσκ. Ἀγάτας).

Λόγις τοῦ παρελθόντος αἰνίγματος Σταυρός-Σταυρός-σταυρός. — Λυτὴρ Ἀλέξ. Παντελῆ.

—οι—οι—οι—

ΑΙΝΙΓΜΑ 70ον

Πτέρυγες τὸ σῶμά μου δύο

εἰς τὴν πρόσω ἀπαύστως πετώ,

ἐστραμμένα τὰ νῶτα κρατῶ

πρὸς σὲ καὶ νὰ μ' ἴδῃς σ' ἔλκω.

Ἀλλὰ φεῖ! κακὸς ἦλος δαίμων

δύο μόνον περὰ μ' ἀγκυρεῖ

καὶ τετράπουδ' ἐν ἀκρεῖ

ζῶν μὲν δούλον καὶ τρέμον.

Ἐν κερῶ δ' ἂν ἐν μεταθέσει

τῶν μινύτων μοι τότε περῶν,

πετώ καὶ φεύγω μὲ τὸν καιρὸν

μένεις δ' ἄνους ἂν μ' ἀπολέσης.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασί νέα καλὰ	γρ.	140—145
» δεύτερα	»	120—130
» ξυνισμένα	»	55—80
ράκη σῶμα 19 βαθ. ἡ ἐκ. παρ.		70
σταφίδες βρασταὶ ἡ ἐκ. παρ.		65—70
σταφίδες ξηραὶ	»	70—75
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκος γρ.		115—120
ἄλευρα ἐντόπια τῶν Μηχαν.	»	110—112
σίτος τὸ κοιλόν	»	18—22
κριθή	»	11—12
χαρούπικ εἰς τὰς ἀποθήκας	»	92—93
το χαλεπικὸν καντάρι.		

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Πωλεῖται ἐν τῷ ἐν Λεμεσῶ καφενείῳ τοῦ κ. Βασιλείου Μαρτίου τῇ 23) 4 Ἰανουαρίου 1891 ἡμέραν Κυριακὴν, τὸ σῶμα τοῦ ναυαγῆσαντος πλοίου «Κύπρου» ὅπερ εὑρίσκεται ἐν Ζυγίῳ καὶ ἐνθα θὰ παραδοθῇ μετὰ τῶν τριῶν ἀγκυρῶν καὶ ἀλύσεων εὐρισκομένων ἐν τῇ θαλάσσῃ.

ΛΟΥΚΑΣ ΠΑΦΑΛΙΟΣ

[πληρεξούσιος τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιριῶν].

Ὁ κ. Σ. Κουτουπιδὴς ὁδοντοποῖς εἰδοποιεῖ τὸ σεβ. κοινόν ὅτι θέτει τεχνιτοὺς ὁδόντας ἀπὸ ἑνα ἔως ὀλόκληρον σιαγόνα κατὰ τὴν τελευταίαν ἀμερικανικὴν μέθοδον, καθαρίζει τοὺς μαύρους πεπορωμένους καὶ πάσχοντας ἀπὸ σκορβούτον (Νουσλάν), σφραγίζει τοὺς κωφοὺς δι' ἀργύρου καὶ λοιπῶν μετάλλων, ἐξάγει ἐπιθώρις τοὺς ἀνάγκη νὰ ἐξαχθῶσιν ὁδόντας, ὡς καὶ τὰς ἐπιφανεῖς καὶ ἀφανεῖς ρίζας παλαιῶν ὁδόντων, ἔχει σκόνας πρὸς διατήρησιν τῆς λευκάνσεως τῶν ὁδόντων καὶ τόνωσιν τῶν οὐλῶν, ἐπιδιορθώνει παλαιὰς τεχνιτοὺς ὁδόντας, κ.λ.λ. Κάμνει καὶ κατ' οἶκον ἐπισκέψεις.

Ὅθεν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην διὰ νὰ μὴ μεταμεληθῶσι κατόπιν, ἄς σπεύσωσι μίαν ὥραν πρωτῆτερα ζητοῦντες αὐτὸν εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ ἱατροῦ κ. Ι. Καραγεωργιάδου, καθότι εἶναι ἀόριστος ὁ καιρὸς τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του, καὶ θέλουσι μείνει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτοὶ λίαν εὐχαριστημένοι διὰ τὴν τέχνην καὶ τὰς συγκαταβατικὰς διμὰς.

Mr S. Koutoupides, the dentist, is to be found at any time, in the Pharmacy of Dr Garageorgiades.

Κύρι

Ἐπειδὴ ἄνευ τοῦ ἐπιθέτου Καλλογύρης δὲν καθίσταται γνωστὸς πρὸς τοὺς μετ' ἐμοῦ συλλαττομένους κ.λ., διὰ τοῦτο καθιστῶ ὑμῖν γνωστὸν ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ὑπογράφωμαι Χ. Π. Καλλογύρης, ἀντὶ Χ. Πετρίδης καὶ λάβετε παρακαλῶ ὑποσημείωσιν τοῦτο.

Λάρνακα 2 Δεκεμβρίου 1890.

Χ. Π. Καλλογύρης
Chr. P. Kallogiris

Ὁ κάλλιτος φωτογράφος κ. Μ. Μ. Παπαζιάν, διαλύσας τὸν μετὰ τοῦ συναδέλφου του κ. Ι. Φωσκόλου συνεταιρισμὸν, συνέστησεν ἴδιον φωτογραφεῖον ἐν τῇ ὁδῷ «Βικτωρία» ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. γ' Γεωργίου γ' Ἰωάννου ἀρ. 108. Πέποιθεν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κοινοῦ ὅπερ ἐξέτιμησε καὶ ἐκτιμᾷ τὴν ἐν τῇ τέχνῃ ἱκανότητά του. Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐνοικιάζεται ἡ παρὰ τὴν ὁδὸν Χρυσοφρούατισης νεόδμητος οἰκία τοῦ κ. Μιχαήλ Πολυδωρίδου οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν ἄς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἀμαξια κανουργῆς, στερεὰ, εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ σταθμεύει πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ γάνι τοῦ Σύνου, ἀνήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμῇ ἐξ Ἀθηναίων. Δύναται πᾶς ὁ βουλούμενος νὰ τὴν ἐνοικιάτῃ δι' οἰονδήποτε μέρος τῆς νήσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγοράν.

Πολλαὶ παραγγελίαι τοῦ κ. Βασιλείου Θεοφανίδου ἔφθασαν ἐξ Ἀγγλίας εἰς τιμὰς καθ' ἃς καὶ αὐτὰ τὰ εἶλα καταστήματα ἐν Ἀγγλίᾳ πωλοῦσι. Νέαι παραγγελίαι ἐδόθησαν διὰ χειμωνικὰ κατὰ προτίμησιν καὶ ἐκλογὴν τῶν πολιτῶν. Δύναται πᾶς τις νὰ ἴδῃ τὰ δείγματα καὶ θὰ μείνῃ λίαν εὐχαριστημένος καὶ ἐκ τῆς ποιότητος καὶ ἐκ τῆς εὐθηνίας.

Γραμματόσημα κυπριακὰ μεταχειρισμένα ἀγοράζει εἰς καλὴν τιμὴν ὁ κ. Β. Θεοφανίδης. Οἱ ἔχοντες τιαυτὰ ἀποταθῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ θέλουσι μείνῃ εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς τιμῆς ἣν προσφέρει.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θέκης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μασίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σαρυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκὰ, ἄς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδδῶν καὶ καθαρῶν αἰσπονευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραθεύθη τόσας φορές διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεῖων καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἑτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφαντος ὑφάσ.